

Arrest

nr. 216 606 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 augustus 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 september 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart de Albanese nationaliteit te hebben, komt vanuit Griekenland naar België. Hij is vergezeld van zijn echtgenote en hun twee dochters. In 2013 bieden verzoeker en zijn gezin zich met hun Griekse documenten en hun Albanees paspoort aan bij de gemeente.

Op 6 februari 2014 worden ten opzichte van verzoeker en zijn gezin bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nrs. 153 347 en 153 348 van 25 september 2015 worden deze bevelen vernietigd.

Op 8 februari 2015 dient verzoeker een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving. Hij vermeldt dat hij de Griekse nationaliteit heeft en legt een Grieks paspoort voor.

Op 19 januari 2016 stelt de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie, Centrale Dienst ter Bestrijding van valsheden, Documenten, vast dat het Grieks paspoort van verzoeker vals is.

Op 20 januari 2016 verkrijgt verzoeker een E-kaart.

Op 21 januari 2016 dienen verzoekers echtgenote en de kinderen een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 16 februari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij het verblijfsrecht van verzoeker als EU-onderdaan wordt ingetrokken op grond van *fraus omnia corrumpit*.

Op 26 februari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen dat de aanvragen van verzoekers echtgenote en de kinderen niet verder zullen behandeld worden, omdat de referentiepersoon in werkelijkheid de Albanese nationaliteit heeft.

Op 15 maart 2016 worden ten opzichte van verzoeker en zijn gezin bevelen genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 15 maart 2016 wordt ten opzichte van verzoeker een inreisverbod voor vier jaar genomen (bijlage 13sexies).

Bij arrest van de Raad nr. 174 403 van 9 september 2016 wordt dit inreisverbod vernietigd.

Op 26 september 2016 dienen verzoeker en zijn gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 februari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag ontvankelijk is.

Op 8 augustus 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag ongegrond is. Bij arrest van de Raad nr. 202 710 van 19 april 2018 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 8 augustus 2017 worden ten opzichte van verzoeker en zijn gezin bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Het bevel genomen ten opzichte van verzoeker is de bestreden beslissing:

“De heer

Naam + voornaam: H., P.

geboortedatum: (...)1967

geboorteplaats: M. T.

nationaliteit: Griekenland

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen:

Op 16.02.2016 werd het recht op verblijf (E-kaart) ingetrokken. Op 13.10.2016 diende hij een aanvraag 9ter in die heden wordt afgesloten. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen werd in die termijn ruimschoots overschreden.”

Het beroep tegen het bevel genomen ten opzichte van verzoekers echtgenote en kinderen is gekend onder het rolnummer 212 644.

Op 7 november 2017 dient verzoekers echtgenote een aanvraag in op grond van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet als begunstigde van het statuut langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie die een machtiging tot verblijf aanvraagt met het oog op het uitoefenen van een activiteit als werknemer (bijlage 41 *bis*).

Op 13 november 2017 wordt ten opzichte van verzoeker opnieuw een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit bevel wordt aangevochten in de zaak met het rolnummer 214 846.

Op 30 november 2017 wordt voor de minderjarige kinderen een aanvraag ingediend op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 11 januari 2018 (de beslissing vermeldt verkeerdelijk 2017) wordt de aanvraag van 7 november 2017 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt op 25 januari 2018 aan verzoekers echtgenote ter kennis gebracht.

Op 23 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet van 30 november 2017 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 213 212 van 30 november 2018 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 23 maart 2018 worden ten opzichte van verzoeker en zijn echtgenote bevelen genomen tot terugbrenging van hun twee minderjarige dochters. Bij arresten van de Raad nrs. 213 213 en 213 214 van 30 november 2018 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 14 juni 2018 dient verzoekers echtgenote opnieuw een aanvraag in op grond van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet als begunstigde van het statuut langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie die een machtiging tot verblijf aanvraagt met het oog op het uitoefenen van een activiteit als werknemer (bijlage 41 *bis*).

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Op 13 november 2017 werd aan verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Mocht huidig bestreden bevel vernietigd worden, dan valt verzoeker nog steeds onder de gelding van dit latere bevel.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker daarom nog zou hebben in deze zaak, geeft de advocaat van verzoeker aan dat tegen dit latere bevel ook een beroep werd ingesteld en dat bij een eventuele

vernietiging van dit latere bevel, huidig bevel nog steeds zou gelden. Ook kan volgens haar elk bevel steeds dienen als grond voor een inreisverbod waarbij wordt verwezen naar een eerder niet uitgevoerd bevel om het grondgebied te verlaten, zodat hieruit ook een belang blijkt.

Uit het arrest van de Raad nr. 216 605 van 11 februari 2019 blijkt dat het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 november 2017 werd verworpen. De Raad stelt vast dat een nieuw en recenter bevel om het grondgebied te verlaten definitief in het rechtsverkeer aanwezig is en dat dit bevel dient te worden uitgevoerd. Verzoeker kan bijgevolg geen voordeel meer halen uit de vernietiging van het huidige, ouder bevel om het grondgebied te verlaten, zodat de Raad van oordeel is dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep.

De omstandigheid dat later kan worden overgegaan tot de afgifte van een inreisverbod gelet op huidig niet uitgevoerd bevel, is hypothetisch en wijzigt niets aan de omstandigheid dat ook het bevel van 13 november 2017 bestaat en uitvoerbaar is. Een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET